

בש"פ 4104/19 - עופר סאס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4104/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: עופר סאס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעמ"ת 47229-05-19 מיום 21.5.2019 שניתנה על ידי כב' השופט ע' שחם

בשם המבקש: עו"ד רן שטרצר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ע' שחם) בעמ"ת 47229-05-19 מיום 21.5.2019 במסגרתה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט הבכיר י' צימרמן) והורה על מעצר המבקש עד לתום ההליכים בעניינו.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירת קשירת קשר לביצוע פשע שעניינו ייבוא סם מסוכן מסוג קנבוס, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ושלוש עבירות של יבוא סם מסוכן מסוג קנבוס, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
3. בתמצית יאמר, כי על פיהמפורט בכתב האישום, המבקש ואדם אחר פעלו לצורך ייבוא הסם המסוכן

באמצעות חברת המשלוחים הבינלאומית "UPS". במסגרת זו, ייבאו השניים לכאורה סם מסוכן מסוג קנבוס בשלוש "חבילות" שונות אשר נתפסו בבית המכס בנמל תעופה בן גוריון.

עוד מתואר בכתב האישום כי שתיים מהחבילות הכילו כ-1.3 ק"ג קנבוס, ואילו החבילה השלישית הכילה סם מסוכן מסוג DELTA9THC במשקל של 950 מ"ל נטו.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה לבית משפט השלום בקשה לעצור את המבקש ושותפו לעבירה עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם.

בית משפט השלום בירושלים (השופט ד' פולוק) קבע לנוכח הסכמת הצדדים כי קיים "ניצוץ ראייתי" להוכחת המעשים המיוחסים להם, וכי בנסיבות העניין קמה עילת מעצר סטטוטורית. אולם, לנוכח התרשמותו כי מדובר "במשיבים נורמטיביים" כהגדרתו, הורה בית המשפט על שחרורם לחלופת מעצר בתנאים מגבילים.

5. ערר שהגישה המשיבה על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ד' גדעוני) התקבל. נקבע כי אין להורות על שחרור השניים "קודם לבחינת הראיות והתמונה העולה מהן גם בכל הנוגע למסוכנות, לרקע, למעשים המיוחסים ולשימוש בסמים", וזאת לנוכח המסוכנות העולה ממעשיהם לכאורה במסגרתם ייבאו סמים "בכמויות שאינן זניחות".

משכך, הורה בית המשפט המחוזי על השבת הדין לבית משפט השלום לצורך בחינת קיומן של ראיות לכאורה ומידת מסוכנותם של השניים.

6. בתום דיון שהתקיים בעניינו של המבקש בבית משפט השלום בירושלים (השופט מ' צ'רקה) ביום 25.4.2019, נקבע בהסכמת בא כוח המבקש דבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת המעצר בעניינו, וכי אין לשחררו לחלופת מעצר בטרם יוכן תסקיר מעצר.

בהתייחס לשותפו של המבקש לעבירה קבע בית משפט השלום כי יש לשחררו לחלופת מעצר בתנאים מגבילים תוך שציין:

"המבקשת [המשיבה - י' א'] כשלה מלהפנות לחומר הראיות שממנו אוכל ללמוד על התקיימות היסוד הנפשי למשיב זה".

7. משהוכן התסקיר בעניינו של המבקש הובא עניינו בשנית בפני בית משפט השלום (השופט הבכיר י' צימרמן), אשר הורה על שחרורו ממעצר בתנאים מגבילים (מעצר בית בפיקוח הוריו; התחייבות עצמית והפקדה כספית בסך 12,000 ש"ח; וכן חתימה על ערבויות צד ג').

עוד צוין בהחלטה כי כעולה מתסקיר המעצר, המבקש "מגלה הבנה ראשונית" למעשיו ומביע רצון לטיפול; המלצת שירות המבחן; והיעדר הרשעות קודמות בעבירות סחר בסמים.

8. ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום לשחרור המבקש התקבל כאמור, תוך שבית המשפט המחוזי (השופט ע' שחם) קבע כי לנוכח מסוכנות המבקש; המסכת העובדתית בכתב האישום; וכן האמור בתסקיר שירות המבחן באשר ל"דפוסי השימוש" של המבקש בסמים, "אין לייחס משקל רב" להמלצת שירות המבחן.

על כן הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריאח אף מבלי להידרש להתאמתם של המפקחים המוצעים "למשימת הפיקוח".

9. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה המבקש טוען כי בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו מאחורי סורג ובריאח מבלי להידרש לנסיבותיו האישיות, וללא בחינת התאמתם של המפקחים המוצעים.

עוד הפנה המבקש להחלטת בית המשפט המחוזי בעניינו של שותפו לעבירה אשר שוחרר לחלופת מעצר בהסכמת המשיבה. המבקש הוסיף וטען כלשונו כי "קביעתו הגורפת" של בית המשפט המחוזי בהחלטה נשוא הבקשה שלפניי היא "שגגה ברורה בהחלטת המעצר" המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי".

דין הבקשה להידחות.

10. מתן רשות לערור על החלטה בעניין מעצר תינתן במקרים בהם הבקשה מעלה שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או בנסיבות בהן מתרחשת פגיעה חריגה וקיצונית בו.

11. הבקשה שלפניי לא באה בגדרי האמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה.

12. טענותיו של המבקש נטועות היטב בדל"ת אמותיו של עניינו הפרטי, ואין בהן כדי להצביע על פגיעה חריגה וקיצונית בו לנוכח המעשים המיוחסים לו.

בית המשפט המחוזי בחן את עניינו של המבקש על נסיבותיו, בין היתר על יסוד תסקיר המעצר, וקבע כי אין מקום לאמץ במקרה דנן את המלצת שירות המבחן. אין בקביעה זו משום "קביעה גורפת", והיא מבוססת כנדרש על הפעלת שיקול דעת שיפוטי.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ד בסיון התשע"ט (17.6.2019).

עמוד 3

ש ו פ ט
